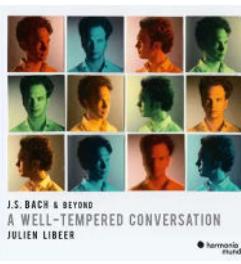

Prix Caecilia 2022 Prijzen

31 - 03 - 2023
De winnaars – Les lauréats

 <p>JOSQUIN BASTON Flemish and French Chansons RATAS DEL VIEJO MUNDO</p>	<p>Josquin Baston Flemish and French Chansons Ratas del viejo Mundo 1 CD Ramée</p>
<p>De vergeten polyfonist Josquin Baston wordt terug herontdekt. Er is weinig over het leven van de componist gekend. Een mysterieuze sluier hangt over zijn naam. Bastons oeuvre wordt door charme, kwaliteit en uitdrukkingskracht gekenmerkt. Floris De Rycker en zijn ensemble Ratas del viejo Mundo brengen met hun cd ‘Baston: Flemish and French Chansons’ een ode aan deze Franco-Vlaamse componist. Aan de hand van zijn chansons laten ze horen hoe Baston speelde met de <i>formes fixes</i> van de 16e eeuw. Stilistisch is zijn profane en religieuze muziek bijna identiek aan elkaar. Het sleutelwoord is <i>bijna</i>. Het verschil zit hem in de details. Deze boodschap heeft Ratas del viejo Mundo goed begrepen. Met aandacht voor fraseering en ritmische accenten zetten ze deze subtielere verschillen op een levendige manier in de verf. (Helena Gaudeus)</p> <p>Le polyphoniste oublié Josquin Baston sort de l’ombre. On sait bien peu de chose de la vie de ce compositeur. Un voile de mystère plane sur son nom. L’œuvre de Baston se distingue par son charme, sa qualité et sa puissance expressive. Avec ce CD ‘Baston: Flemish and French Chansons’, Floris De Rycker et son ensemble Ratas del viejo Mundo dédient une ode à ce compositeur franco-flamand. À l’appui de ses chansons, ils nous donnent à entendre comment Baston jonglait avec les <i>formes fixes</i> du 16ème siècle. Sa musique profane et sa musique religieuse sont quasiment identiques sur le plan stylistique. “Quasiment” - le mot a son importance. La différence se cache, en effet, dans les détails. Ratas del viejo Mundo l’a parfaitement compris. Le soin que l’ensemble apporte aux phrasés et aux accents rythmiques met en lumière de manière éclatante ces différences des plus subtiles. (Helena Gaudeus)</p>	

Bach & Beyond

A Well-Tempered Conversation

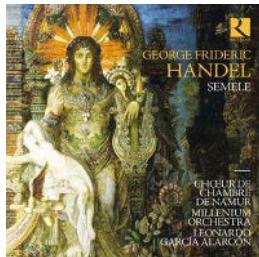
J.S. Bach, Preludes & Fugues in major keys from Book 1 of *The Well-Tempered Clavier*, BWV 846-868 – Works in minor keys by Beethoven, Chopin, Rachmaninov, Fauré, Ravel, Mozart, Brahms, Shostakovich, Busoni, Ligeti, Reger, Schoenberg

Julien Libeer

2 CD Harmonia Mundi

Pianist Julian Libeer vertrekt vanuit Bachs ijkpuntstuk *Das Wholtemperierte Klavier* maar voert de 24 preludes en fuga's in alle toonaarden niet integraal uit. Op 'A Well-Tempered Conversation' koppelt hij de stukken in majeur aan een welgekozen mineurwerk van een latere componist, als een dialoog over de eeuwen heen. Zijn keuze is erg consciëntieus, rangeert van Beethoven en Mozart tot Schönberg en Sjostakovitsj. Libeer slaagt er daarbij wonderwel in om die muziekhistorische linkjes ook in zijn uitvoering duidelijk hoorbaar te maken, door te landen bij een muziektaal die perfect past bij zowel Bachs hoogbarok, als bij al zijn illustere opvolgers. (Jasper Croonen)

Le pianiste Julian Libeer prend pour assise le monumental *Das Wholtemperierte Klavier* mais n'exécute pas dans leur intégralité les 24 préludes et fugues dans toutes les tonalités. Dans cette 'Conversation Bien Tempérée', il associe aux pièces dans le mode majeur des œuvres en mineur de compositeurs plus proches de notre époque. Se noue un véritable dialogue à travers les siècles. Les choix du pianiste, consciencieux et hautement pertinents, vont de Beethoven et Mozart à Schoenberg et Chostakovitch. Libeer parvient miraculeusement à traduire dans ses interprétations ces liens musico-historiques en optant pour un langage musical qui convient tant au baroque tardif de Bach qu'à ses illustres successeurs. (Jasper Croonen)

George Frideric Handel

Semele HWV 58

Chœur de chambre de Namur, Millenium Orchestra

Ana Maria Labin, Dara Savinoya, Lawrence Zazzo, Gwendoline

Blondeel, Matthew Newlin, Chiara Skerath, Andreas Wolf

Leonardo García Alarcón

3 CD Ricercar

De eerste Engelse “opera” van Handel wordt thans beschouwd als een van de beste scheppingen van de maturiteit van de componist uit Saksen. *Semele* -die eigenlijk niets anders is dan een concert divertimento- vertoont trekken van zowel de Italiaanse opera seria als van de Engelse traditie op het gebied van masque en semi-opera. Het koor speelt er een hoofdrol, wat het werk zeer dicht bij een profaan oratorio brengt. Het Chœur de chambre de Namur et het Millenium Orchestra maken grote indruk door hun ademenemende vitaliteit en leveren een flamboyante interpretatie waarbij de rijkdom en het theatrale van het muziekdrama perfect aan bod komen. De solisten zijn hier ideaal en vertolken op uitstekende wijze de emotionele en psychologische toestand van de protagonisten. Aria’s en ensembles zijn zowel virtuoos als lyrisch en tonen een breed gamma aan humor, amoureuze tederheid, gefrustreerde verlangens en tragische jaloersheid. (Olivier Vrins)

Le premier “opéra” anglais de Haendel est aujourd’hui considéré comme l’une des meilleures créations de la maturité du compositeur saxon. *Sémélé* – qui n’est en réalité qu’un divertissement de concert – emprunte à la fois à l’opéra seria italien et aux traditions anglaises du masque et du semi-opéra. Les chœurs y sont abondamment sollicités, ce qui apparaît également l’œuvre à un oratorio profane. Le Chœur de chambre de Namur et le Millenium Orchestra, d’une vitalité époustouflante, en livrent une interprétation flamboyante, mettant parfaitement en lumière la variété et la théâtralité du drame musical. Les solistes, confondants de justesse, illustrent à merveille la situation émotionnelle et psychologique des personnages dans les airs et ensembles, virtuoses ou lyriques, où se mêlent humour, tendresse amoureuse, désirs frustrés et jalousie tragique. (Olivier Vrins)

Carl Maria von Weber

Der Freischütz

Christian Immler, Polina Pasztircsák, Kateryna Kasper, Maximilian Schmitt, Yannick Debus, Matthias Winckhler, Max Urlacher, Dmitry Ivashchenko

Zürcher Sing-Akademie, Freiburger Barockorchester

René Jacobs

2 CD Harmonia Mundi

René Jacobs werpt een frisse blik op Webers fantastische *Singspiel* (met de “prologue” die de componist op verzoek van zijn echtgenote juist voor de première schrapte) en maakt er een spannend hoorspel van. Het taalgebruik van deze *Freischütz* wordt wat gemoderniseerd, de originele dialogen ingekort -waarbij er met het gelijknamige volksverhaal van Johann August Apel rekening wordt gehouden-, de verschijning van de Kluizenaar in het begin van de opera wordt weer ingevoerd. Jacobs laat deze openingsscène -die officieel nooit getoond werd, maar die zeker bedoeld was om gezongen te worden- niet door acteurs uitvoeren (zoals vele regisseurs het in het verleden al deden) noch gebruikt hij muziek “in de stijl van Weber” -zoals de gedegen componist Oskar Möricke ze schreef. Wel maakt hij gebruik van prachtige harmonieën, waarbij hij de muziek van de auteur van *Aufforderung zum Tanz* als startpunt neemt, maar ook elders -zoals bij Schubert- voor de “ballade” van Kuno grijpt. Het eindresultaat is een *Hörspiel* waarbij niets van de schoonheid van het oorspronkelijke werk verloren gaat, maar dat zeker aan coherentie wint. En dit met de actieve medewerking van een even overtuigend als overtuigend zangersteam! (Olivier Vrins)

René Jacobs revisite le *Singspiel* fantastique de Weber (qui retrouve son “prologue”, supprimé par le compositeur à la requête de son épouse avant la création de l’œuvre) pour en faire une pièce radiophonique du meilleur tonneau. Le langage de ce *Freischütz* est remis au goût du jour, les dialogues originaux sont abrégés et refondus au miroir du conte populaire éponyme de Johann August Apel, l’apparition de l’ermite au début de l’œuvre est rétablie. Renonçant à faire jouer par des acteurs cette scène préliminaire – dont la musique n’a jamais été écrite mais qui devait manifestement être chantée –, comme l’ont fait maints metteurs en scène, ou sur des notes écrites “dans l’esprit de Weber” par des compositeurs de la trempe d’Oskar Möricke, Jacobs l’habille d’harmonies somptueuses, prenant comme point de départ la partition de l’auteur de *L’invitation à la valse* et puisant par ailleurs – pour la “ballade” de Kuno – dans l’œuvre de Schubert. Résultat des courses? Un *Hörspiel* qui, sans perdre une miette des attraits de l’œuvre originale, en rehausse la cohérence. Le tout servi par une distribution à l’évidence séduite et séduisante ! (Olivier Vrins)

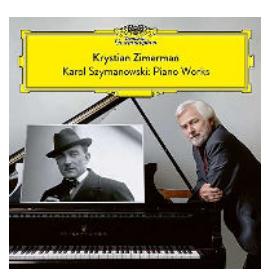
Jules Massenet

Songs with Orchestra

Nicole Car, Jodie Devos, Cyrille Dubois, Etienne Dupuis, Véronique Gens, Chantal Santon Jeffery
Orchestre de chambre de Paris
Hervé Niquet
1 CD Palazzetto Bru Zane

Deze opname zal zeker een verrassing zijn voor wie de mening toegedaan is dat Massenet niets anders kon dan sentimentele en mierzoete muziek pennen. Er hangt soms over deze liederen met orkestbegeleiding een onmiskenbaar *fin de siècle* parfum, maar deze subtiel georchestreerde composities weten door elegantie en fijnzinnigheid, maar soms ook humor te bekoren. De fine fleur van de huidige Franstalige stemmen en dirigent Hervé Niquet zorgen voor een tot in de puntjes verzorgde interpretatie. (Patrice Lieberman)

Ce disque étonnera certainement ceux qui ne voient en Massenet qu'un incorrigible compositeur de musique sentimentale et sucrée. Certes, ces mélodies avec orchestre ont souvent un léger parfum fin-de-siècle, mais leur élégance, leur distinction, leur humour parfois, sont irrésistibles et la qualité des orchestrations est remarquable. De magnifiques interprétations de la fine fleur du chant francophone actuel sous la baguette attentive d'Hervé Niquet parachèvent cette merveilleuse surprise. (Patrice Lieberman)

Karol Szymanowski

Preludes op. 1 (Nos. 1, 2, 7 & 8), *Masques op. 34*, *Mazurkas op. 50* (Nos. 13-16), *Variations on a Polish Folk Theme op. 10*
Krystian Zimerman
1 CD Deutsche Grammophon

Wie Poolse préludes en mazurka's zegt, zegt Frédéric Chopin. Piano-icoon Krystian Zimerman geeft met zijn album een andere voorzet, en stuurt je in de richting van Karol Szymanowski. Ook daar baden deze pianominiaturen in de volkse invloeden dankzij de subtiel aritmiek en de pakkende melodieën. Al schermert bij Szymanowski vooral de slavische melancholie door. Zimerman weet de toon van deze muziek meesterlijk te vangen met subtile touches, met een pakkende klarheid in de meerstemmigheid en met een van verlangen zuchtend rubato. Sommige van deze opnamen lagen al bijna dertig jaar op de plank. Gelukkig zijn ze nu eindelijk uitgebracht! (Jasper Croonen)

Qui dit préludes et mazurkas polonaises, dit Frédéric Chopin. L'icône du piano Krystian Zimerman emprunte une autre voie dans cet album et nous oriente vers Karol Szymanowski. Ces miniatures pianistiques baignent, elles aussi, dans les influences populaires grâce à une subtile arythmie et à des mélodies prégnantes. Encore que ce soit la mélancolie slave qui domine chez Szmanowski. Zimerman parvient à saisir avec brio l'ambiance de cette musique au moyen de touches subtiles, d'une clarté captivante de la polyphonie et d'un rubato soupirant de désir. Certains de ces enregistrements attendaient depuis près de trente ans d'être rendus publics. Quel bonheur de pouvoir enfin les entendre! (Jasper Croonen)

Olivier Messiaen

Vingt Regards sur l'Enfant-Jésus

Bertrand Chamayou

2 CD Erato

Chamayou was maar negen jaar oud toen hij voor het eerst de *Vingt Regards* hoorde, een aangrijpend werk dat voorgoed bij hem bleef nazinderen. Deze opname laat de gevolgen horen van een schok die ondertussen niets aan kracht heeft ingeboet. Als pianist die altijd zijn licht over de muziek laat schijnen, zet Chamayou zich totaal voor deze veeleisende, scherpe en glimmende partituur in. Hij maakt indruk door zijn onfeilbare smaak, zijn schitterende beheersing van dynamiek en eindeloos gevarieerde aanslag, waarbij hij van deze ritmisch ongelofelijk complexe muziek een glas-in-loodraam maakt, Chagall waardig. Er gaat niets verloren in deze buitengewone uitvoering: de piano -zijdezacht of percussief- verandert in een orkest, de klank herinnert aan de gamelan of aan vogelgezang, en dit om de “mystieke liefdestaal, tegelijk veelzijdig, teder, soms brutaal, met veelkleurige ordeningen” die de componist verzon, te ontcijferen. Veertig jaar na de versie van dit werk door Yvonne Loriod, trouwens ook destijds bij Erato uitgebracht, zorgt Chamayou voor een nieuwe referentieopname. (Olivier Vrins)

Chamayou n'avait que neuf ans lorsqu'il eut la révélation des *Vingt Regards*, œuvre grandiose, qui l'ébranla durablement. Ce disque nous donne à entendre les répliques de ce séisme, qui semble n'avoir pas faibli. Pianiste des lumières, Chamayou met son goût infaillible, sa maîtrise éblouissante de la dynamique et son toucher protéiforme au service de cette partition exigeante, âpre et chatoyante, d'une prodigieuse complexité rythmique, dont il fait un vitrail digne de Chagall. Rien ne se perd dans cette lecture transcendante: soyeux ou percussif, le clavier se mue en orchestre, élabore des textures proches du gamelan, bruisse de chants d'oiseaux et décide avec magie ce “langage d'amour mystique, à la fois varié, tendre, parfois brutal, aux ordonnances multicolores” imaginé par le compositeur. Quarante ans après l'enregistrement intégral de l'œuvre par Yvonne Loriod, également chez Erato, Chamayou nous en livre une nouvelle version de référence. (Olivier Vrins)

Isang Yun

Silla – Violin Concerto No. 3 – Chamber Symphony

Sueye Park

Seoul Philharmonic Orchestra

Osmo Vänskä

1 CD BIS

Traditionele Koreaanse muziek, Europese avant-garde en een indrukwekkende timbre kennis: dat zijn de drie eigenschappen die de stijl van Koreaanse componist Isang Yun (1917-1995) perfect samenvatten. Zijn oeuvre is gekend voor zijn stalistische moeilijkheden en technische uitdagingen. De vele individuele lijnen moeten helder en evenwaardig klinken, de vele ornamentatie moet zorgvuldig gecoördineerd worden en nuances in klankkleur zijn cruciaal. Dat bewijst het album *Isang Yun - Three Late Works* maar al te goed. Het Seoul Philharmonic Orchestra onder leiding van Osmo Vänskä vertolkt maar liefst drie van Yuns symfonische werken. Voor het vioolconcert worden ze vergezeld door de Koreaanse violist Sueye Park. Samen zetten ze een indrukwekkende uitvoering met aandacht voor nuances in timbre neer. (Helena Gaudeus)

Musique traditionnelle coréenne, avant-garde européenne et maîtrise impressionnante des timbres: telles sont les caractéristiques qui résument parfaitement le style du compositeur coréen Isang Yun (1917-1995). Son œuvre est connu pour ses difficultés stylistiques et ses défis techniques. Les nombreuses lignes individuelles doivent sonner de manière transparente et équivalente, les ornements, abondants, doivent être soigneusement synchronisés et les nuances dans les coloris sonores sont cruciales. C'est ce que démontre on ne peut mieux l'album '*Isang Yun - Three Late Works*'. L'Orchestre Philharmonique de Séoul, sous la baguette d'Osmo Vänskä, y interprète pas moins de trois œuvres symphoniques de Yun. La violoniste coréenne Sueye Park le rejoint dans le Concerto pour violon. Ensemble, ils nous livrent une lecture sensationnelle prêtant attention aux nuances de timbre (Helena Gaudeus)

Lost & Found

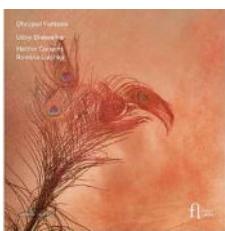
Hildegard von Bingen, Chick Corea, Julius Eastman, Bill Evans, Shiva Feshareki, Daniel Kidane, Oliver Leith, Olivier Messiaen, Meredith Monk, Moondog

Sean Shibe

1 CD Pentatone

Sean Shibe is een uniek figuur, niet vast te pinnen op een stijl of een traditie. Op *Lost & Found* herwerkt hij muziek van onder anderen Hildegard von Bingen, Chick Corea, Moondog en Olivier Messiaen voor zijn elektrische Fender-gitaar. Het resultaat is een spel met de subtiliteit van elektrische klank, een frisse adem door eeuwenoud repertoire. Zijn spel is uitermate rustgevend, onverwacht breekbaar voor dit instrument. Bezwerend zonder in de clichés te vervallen, want net wanneer Shibe in die verstilling de grens met de ambient lijkt te overschrijden, schudt hij de luisteraar wakker met welgeplaatste pep, virtuoos vingergepluk en schurende overstuur. (Jasper Croonen)

Sean Shibe est un personnage sans pareil, qui ne se laisse réduire à aucun style et aucune école. Dans *Lost & Found*, il arrange pour sa guitare électrique Fender la musique d'Hildegard von Bingen, Chick Corea, Moondog et Olivier Messiaen – entre autres. Il en résulte un jeu subtil avec les sonorités électriques, un vent de fraîcheur dans un répertoire séculaire. Extrêmement apaisant, son jeu est d'une fragilité inattendue eu égard à l'instrument. Introverti, sans tomber dans les clichés; car c'est précisément lorsque la sérénité de Shibe semble nous entraîner aux confins de l'*ambient* que le musicien électrocute l'auditeur par son peps, ses doigtés virtuoses et ses distorsions criardes. (Jasper Croonen)

Dhrupad Fantasia

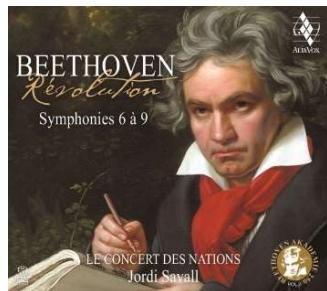
Uday Bhawalkar, John Dowland, Tobias Hume, Romina Lischka,
Robert Parsons
Uday Bhawalkar
Romina Lischka
Hathor Consort
Romina Lischka
1 CD Fuga Libera

In dit buitengewoon recital, brengen gambavirtuose Romina Lischka en collega's met dhrupad-zanger Uday Bhawalkar (die zichzelf op tanpura begeleidt) en percussionist Pratap Awad (pakhawaj) twee op het eerste gezicht onverenigbare muzieksystemen samen: het ene westers, barok en harmonisch; het tweede Indiaas, tijdloos en ritmisch. En het werkt! Dankzij de galm van de tanpura, het fijnzinnige borduurwerk van de pakhawaj, de subtile aanpassing van bepaalde stukken waarbij men de indruk verkrijgt dat dissonanties 'opgelost' worden, en tenslotte dankzij de vertrouwdheid van Romina Lischka met de Indiase muziektaal (zij beheerst trouwens ook de techniek van de Indiase zang...), biedt deze opname naast repertoirestukken ook momenten van nieuw uitgevonden, levendige en rijke muziek. (Martine D. Mergeay)

Dans ce récital hors normes, la gambiste Romina Lischka et ses troupes s'associent avec le chanteur dhrupad Uday Bhawalkar (s'accompagnant au tanpura) et le percussionniste Pratap Awad (pakhawaj), pour mettre en présence les deux systèmes réputés incompatibles, l'un occidental, baroque et harmonique, l'autre indien, intemporel et monodique. Et ça marche ! Grâce au halo sonore du tanpura, au rehaut rythmique du pakhawaj, à la subtile réécriture de certaines musiques offrant l'illusion de « résolutions », grâce enfin à la familiarité de Romina Lischka avec le langage musical indien (qu'elle chante elle-même...), ce programme offre, glissés dans les pièces de répertoire, des moments de musique inventée, vivante et riche. (Martine D. Mergeay)

SPECIALE PRIJS / PRIX SPECIAL
COUP DE CŒUR

Ludwig van Beethoven
Symphonies 6 à 9

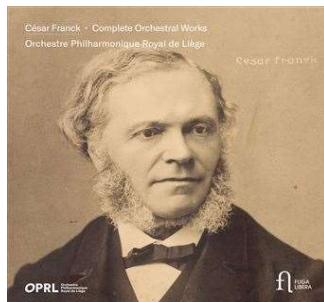
Sara Gouzy, Laila Salome Fischer, Mingjie Lei, Manuel Walser
Le Concert des Nations, La Capella Nacional de Catalunya
Jordi Savall
2 CD Alia Vox

Is er nog nood aan nieuwe opnames van de symfonieën van Beethoven ? Als die door zoveel intelligentie, menselijkheid, bescheidenheid en rustige passie helemaal ten dienste gesteld van een steeds nieuwe en verrassende muziek gekenmerkt worden, kan het antwoord alleen maar een volmondig 'ja' zijn. Savall en het Concert des Nations kiezen voor een authentieke aanpak maar het is niet hun bedoeling om te allen prijze hun gelijk te bewijzen. Het resultaat is een uiterst overtuigende versie van deze tijdloze werken. (Patrice Lieberman)

A-t-on encore besoin de nouveaux enregistrements des symphonies de Beethoven ? S'ils sont marqués par autant d'intelligence, d'humanité, d'humilité et de calme passion entièrement mises au service d'une musique toujours neuve et surprenante, la réponse ne peut être qu'affirmative. Dans une approche historiquement informée mais sans vouloir démontrer quoi que soit, Jordi Savall et le Concert des Nations signent ici une version profondément satisfaisante de ces œuvres au sortir de la pandémie. (Patrice Lieberman)

PRIX SNEPVANGERSPRIJS
Voor een uitstekende Belgische productie
Récompensant une production exceptionnelle de musique belge

César Franck
Complete Orchestral Works
Orchestre Philharmonique Royal de Liège
Christian Arming, Pierre Bleuse, Gergely Madaras, Hervé Niquet, François-Xavier Roth
Florian Noack, Cédric Tiberghien
Chœur de Radio France, Lionel Show
4 CD Fuga Libera

Onder de talrijke integrales die naar aanleiding van de tweehonderdste verjaardag van de geboorte van César Franck werden uitgebracht, valt deze aan zijn orkestwerk gewijde uitgave op zowel door het chronologisch voorstellen van zijn oeuvre -Franck was amper twaalf jaar oud toen hij zijn twee reeksen *Variations brillantes* neerpende! -als door het portret dat wij van het orkest onder een reeks verschillende muziekdirecteurs aangeboden krijgen. Het meest verbazende is zeker de continuïteit tussen -om maar een voorbeeld te nemen- deze *Variations* uit Francks kindertijd (door Florian Noack en Pierre Bleuse uitgevoerd) en de *Symphonische variaties* die de componist een halve eeuw later schreef, hier door Cédric Tiberghien en François-Xavier Roth gebracht. Francks vindingrijkheid en verrassend vroeg meesterschap dragen onze bewondering weg net zoals de zorg waarmee de huidige medeburgers van zijn geboortestad zijn genie alle eer aandoen. (Martine D. Mergeay)

Parmi les nombreuses intégrales publiées à l'occasion du bicentenaire de la naissance de Franck, celle consacrée à son œuvre pour orchestre se distingue doublement par l'évolution de ces œuvres selon leur date de composition – Franck avait douze ans lorsqu'il composa ses deux séries de *Variations brillantes* ! – et par le portrait qu'il offre de l'orchestre à travers ses différents directeurs musicaux. Le plus surprenant étant la continuité, par exemple, entre ces *Variations d'enfance*, pourrait-on dire, confiées à Florian Noack et à Pierre Bleuse, et les *Variations Symphoniques*, composées cinquante ans plus tard, dans la version de Cédric Tiberghien et François-Xavier Roth. D'un bout à l'autre, on est émerveillé devant l'inventivité et la maîtrise (précoce, et c'est une surprise) du compositeur, et le soin mis par les concitoyens de sa ville d'enfance à faire honneur à son génie. (Martine D. Mergeay)

CARRIÈREPRIJS
PRIX POUR L'ENSEMBLE DE SA CARRIÈRE

**Jacqueline
Fontyn**

Componiste
Compositrice

Onze landgenote Jacqueline Fontyn (° 1930) werd geboren in Antwerpen. Kort na haar vijfde verjaardag krijgt ze dagelijks piano-onderricht van de uitstekende Russische pedagoog Ignace Bolotine die tevens haar interesse en aanleg voor improvisatie stimuleert. Haar eerste compositie, een menuet *alla Boccherini*, pent zij met 6 jaar neer. Op haar negende begint zij al eigen pianowerken te schrijven. Op 15-jarige leeftijd besluit zij componiste te worden.

Muziektheorie, orkestratie en compositie volgt ze bij Marcel Quinet. Ze rondt haar studies af te Parijs met Max Deutsch die haar de wereld van Schoenberg doet ontdekken.

In 1956 volgt ze cursus orkestdirectie in de klas van Hans Swarowsky, aan de *Universität für Musik und darstellende Kunst* van Wenen.

Van 1963 tot 1970 onderwijst zij muziektheorie aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen, en wordt dan tot 1990 professor compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel. Tezelfdertijd is zij een veel gevraagde gastdocente aan diverse universiteiten en conservatoria in Europa (Duitsland, Frankrijk, Hongarije, Nederland, Polen en Zwitserland), de Verenigde Staten van Amerika (van New-York tot San Francisco), Israël, Egypte, Azië (China, Korea, Singapore, Taiwan) en Nieuw-Zeeland.

Jacqueline Fontyn bekwam verscheidene onderscheidingen, o.a. de “Oscar Espla”-prijs in Spanje en de “Arthur Honegger”-prijs van de *Fondation de France*. Tevens werd haar opgedragen om het opgelegde concerto voor viool en orkest te componeren voor de finale van de “Internationale Muziekwedstrijd Koningin Elisabeth” in 1976, alsook twee werken voor de “Koussevitzky Music Foundation in the Library of Congress” in Washington.

Sinds 2006 is een groot deel van haar manuscripten opgenomen in de Library of Congress. In 2014 heeft de Koninklijke Bibliotheek van België het grootste deel van de manuscripten die in het land zijn gebleven, verworven.

Jacqueline Fontyn is lid van de Koninklijke Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België en als erkentelijkheid voor haar artistieke verdiensten werd haar in 1993 door de Koning de titel van Barones verleend.

*
* *

Notre compatriote Jacqueline Fontyn (° 1930) est née à Anvers où, peu après son cinquième anniversaire, ses parents la confient à l'excellent pédagogue russe Ignace Bolotine. Celui-ci lui donne des leçons quotidiennes de piano et encourage son goût pour l'improvisation. Elle a 6 ans lorsqu'il note sa première petite composition, un menuet *alla* Boccherini. À 9 ans, elle commence à écrire elle-même des morceaux pour piano. À 15 ans, elle décide de devenir compositrice.

Marcel Quinet lui enseigne l'écriture musicale, l'harmonie, le contrepoint, la fugue et surtout la composition et l'orchestration. À Paris, Max Deutsch lui fait découvrir l'univers de Schoenberg.

En 1956, elle fréquente la classe de direction d'orchestre de Hans Swarowsky à l'*Universität für Musik und darstellende Kunst* de Vienne.

De 1956 à 1959, elle séjourne à la Chapelle musicale Reine Élisabeth à Waterloo, dont elle est graduée. Dès 1963, elle enseigne la théorie musicale au Conservatoire Royal d'Anvers; en 1970, elle est nommée professeur de composition au Conservatoire Royal de Bruxelles, poste qu'elle quittera en 1990, pour répondre à de nombreuses invitations d'universités et de conservatoires étrangers, notamment d'Europe (Allemagne, France, Hongrie, Pays-Bas, Pologne, Slovénie, Suisse), des Etats-Unis (de New York à San Francisco), d'Israël, d'Egypte, d'Asie (Chine, Corée, Singapore, Taiwan) et de Nouvelle Zélande.

Parmi les distinctions qui lui ont été décernées, citons le Prix “Oscar Espla” en Espagne et le Prix “Arthur Honegger” de la Fondation de France, la commande du Concerto pour Violon imposé aux finales du Concours musical international Reine Elisabeth en 1976, ainsi que deux commandes de la “Fondation Koussevitzky” de la Bibliothèque du Congrès à Washington.

Depuis 2006, une partie importante de ses manuscrits sont conservés à la Bibliothèque du Congrès. En 2014, la Bibliothèque Royale de Belgique a acquis les manuscrits restés au pays.

Jacqueline Fontyn est membre de l'Académie Royale des Sciences, des Lettres et des Beaux-Arts de Belgique; en 1993, elle s'est vu conférer par le Roi le titre de Baronne, en reconnaissance de ses mérites artistiques.

Om Jacqueline Fontyn te (her)ontdekken... Pour (re)découvrir Jacqueline Fontyn...

Trios

Trio Spilliaert (Jean-Samuel Bez, Guillaume Lagravière, Gauvain de Morant)
Apolline Degoutte, Raphael Béreau et Karel Coninx
1 CD Cybèle

In een tijdperk waar geniale componistes precies uit de hemel blijven vallen, zorgt deze cd voor ware euforie. De opname zet ons aan om Jacqueline Fontyn te (her)ontdekken, waarbij zes werken tussen 1956 - "laatste gebruik van klassieke vormen" - en 2013 worden vertolkt. Het Trio Spilliaert is hier aan zet met twee pianotrio's in klassieke bezetting (viool, cello, piano) plus drie andere trio's waar telkens een rol voor fluit, gitaar en altviool is weggelegd. Het uitzonderlijke niveau van de uitvoerders, hun engagement, hun spelvreugde staan ten dienste van een muziek die van verbeelding overloopt. We hebben hier te maken met een volkomen beheerde schrijfwijze die zowel van geleerdheid als vrijheid blijk geeft, en zowel bondig als lichtvoetig kan zijn. Deze volmaakte en hedendaagse kunst kan op ideale vertolkers rekenen. (Martine D. Mergeay)

En cette époque où de géniales compositeuses semblent soudain tomber du ciel, ce CD est une euphorie. On y (re)découvre Jacqueline Fontyn à travers six pièces exemplaires composées entre 1956 – « dernière utilisation des formes classiques » - et 2013. Le Trio Spilliaert est au centre du jeu, avec trois trios à clavier traditionnels (violon, violoncelle et piano) et trois trios où interviennent tour à tour la flûte, la guitare et l'alto. Le niveau exceptionnel des musiciens, leur engagement et leur joie, pourrait-on dire, sont à la hauteur d'une musique débordante d'imagination, dont les mille péripéties sont d'autant plus jouissives qu'elles s'inscrivent dans une écriture à la fois savante et libre, dense et légère – parfois drôle –, et totalement maîtrisée. Un art accompli, contemporain, idéalement servi par les interprètes. (Martine D. Mergeay)

PRIJS VAN DE JONGE MUSICUS VAN HET JAAR / PRIX DU JEUNE MUSICIEN DE L'ANNÉE
IN SAMENWERKING MET BOZAR / EN COLLABORATION AVEC BOZAR

De Prijs van de Jonge Musicus van het Jaar wordt afwisselend toegekend aan een Nederlandstalige en een Franstalige of Duitstalige musicus.

Le Prix du Jeune Musicien de l'Année est attribué alternativement à un(e) artiste néerlandophone et à un(e) artiste francophone ou germanophone.

Sarah
Bayens

Viool
Violon

© Damien Lovegrove

<https://www.sarahbayens.be/>

Sarah Bayens (° 2000) begon viool te spelen op 5-jarige leeftijd. Ze studeerde bij Koen Rens in Turnhout totdat ze haar professionele studies startte in het Koninklijk Conservatorium van Brussel in de klas van Shirly Laub, waar ze nu nog steeds studeert. Sarah is een veelzijdige muzikante, die zich in zoveel mogelijk aspecten van de klassieke muziek wil verdiepen (solo, kamermuziek en orkest).

In 2019 won Sarah de ‘Young Belgian Talent’ wedstrijd. In 2023 maakt ze deel uit van ‘De Twintigers’, georganiseerd door Radio Klara.

Ze speelde als solist met het ORFEO kamerorkest, en zou ook hebben mogen soleren met het LUCA kamerorkest en het Leuvense Universitair Symfonisch Orkest, moest het niet geannuleerd geweest zijn door COVID-19. In februari 2023 interpreerde ze het concerto voor viool en orkest van Kurt Weill met het orkest van het Koninklijk Conservatorium van Brussel.

Ook kreeg ze masterclasses met violisten als Hilary Hahn, Lorenzo Gatto, Patricia Kopatchinskaja, Ulf Wallin, Andreas Janke, Alan Brind,... Verder werd ze al uitgenodigd op festivals zoals Midis Minimes, Zomer van Sint-Pieter, Musicorum Festival, Festival en Poitou,...

Sarah speelde in verschillende kamermuziekensembles. Momenteel maakt ze deel uit van het pianotrio ‘Susato Trio’, dat de eerste prijs won in de wedstrijd ‘Génération Classique’, georganiseerd door ‘Les Festivals de Wallonie’. Het Susato Trio wordt zowel nationaal als internationaal geprogrammeerd. In kamermuziek heeft Sarah masterclasses gevuld bij gerenommeerde musici als Guy Danel, Troels Svane, het Prazak Quartet, Jeremy Menuhin, Valeriy Sokolov, Wen-Sinn Yang en anderen. Sarah werkt ook samen met erkende ensembles, zoals het Trio Fenix of het Alfama-kwartet.

Sarah heeft ook al veel orkestervaring. Zo was ze voor een periode van twee jaar concertmeester in het ‘Youth Orchestra Flanders’, waar ze speelde met dirigenten als Stéphane Denève, Edwin Outwater, enz. Ze vervangt soms ook in Brussels Philharmonic, en heeft in 2021 de Orkest Academie van het Belgisch Nationaal Orkest en het Orkest van de Munt gewonnen.

* * *

Sarah est une musicienne pleine de curiosité qui souhaite approfondir le plus d’aspects possibles du répertoire classique (soliste, chambriste et musicienne d’orchestre).

En 2019, elle remporte le concours ‘Young Belgian Talent’. La même année, elle est retenue parmi ‘De Twintigers’, sous l’égide de Radio Klara.

Elle s’est produite en tant que soliste avec l’orchestre de chambre ORFEO. Elle était également supposée le faire avec l’orchestre de chambre LUCA et l’orchestre symphonique universitaire de Louvain (Leuvense Universitair Symfonisch Orkest), mais la pandémie en a décidé autrement. En février de cette année, elle a interprété le concerto pour violon de Kurt Weill avec l’orchestre du Conservatoire Royal de Bruxelles.

Elle a également participé à des masterclasses données par Hilary Hahn, Lorenzo Gatto, Patricia Kopatchinskaja, Ulf Wallin, Andreas Janke, Alan Brind,... Elle a par ailleurs été invitée à prendre part à des festivals tels que Midis Minimes, Zomer van Sint-Pieter, Musicorum Festival, Festival en Poitou,...

Sarah a été membre de différents ensembles de musique de chambre. Actuellement, elle fait partie du trio à clavier Susato Trio, qui a obtenu le premier prix du concours ‘Génération Classique’ organisé par Les Festivals de Wallonie. Le Susato Trio se produit tant en Belgique qu’à l’étranger. Dans le domaine de la musique de chambre, Sarah a participé à des masterclasses auprès de musiciens réputés, dont Guy Danel, Troels Svane, le Quatuor Prazak, Jeremy Menuhin, Valeriy Sokolov et Wen-Sinn Yang, notamment. Sarah collabore également avec des ensembles de renom, tels que le Trio Fenix ou le Quatuor Alfama.

Sarah ne manque pas non plus d’expérience dans le domaine orchestral. C’est ainsi que qu’elle a été durant deux ans Konzertmeister du ‘Youth Orchestra Flanders’, où elle a joué sous la baguette de chefs comme Stéphane Denève ou Edwin Outwater. Régulièrement sollicitée comme remplaçante au Brussels Philharmonic, elle a également été retenue en 2021 pour participer à l’Académie d’orchestre du Belgian National Orchestra et de l’Orchestre de la Monnaie.

SAMENSTELLING JURY / COMPOSITION DU JURY

Roger Creyf, *Klassiek-Centraal*

Jasper Croonen, *De Standaard, BRUZZ*

Helena Gaudeus, *Klassiek-Centraal*

Patrice Lieberman, *Voorzitter van de Vereniging van de Belgische Muziekkers / Président de l'Union de la Presse Musicale Belge, Crescendo*

Martine D. Mergeay, *La Libre Belgique, Musiq3*

Olivier Vrins, *Crescendo*